

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل درون مایه عرفانی در ترانه سرایی

محل انتشار:

مجله عرفانیات در ادب فارسی، دوره 10، شماره 38 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

محمد امین محمدپور - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد سیرجان

علی اصغر بابا صفری - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد سیرجان

غلامرضا ستوده - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد سیرجان

خلاصه مقاله:

چکیده در این جستار، درون مایه عرفانی در ترانه سرایی بررسی می شود، کهن ترین اشعار فارسی در میان ترانه ها یافت شده است. ترانه های عرفانی، ترانه ها و نواهایی است که صوفی ها در حلقه ها و خانقاه های درویشی در مجلس سماع خود می خوانده اند و هنوز هم می خوانند و کلام بیش تر این ترانه ها از مثنوی و دیوان شمس مولانا و یا شعرای دیگر، برگزیده می شده است. نگاهی گذرا به ادبیات فولکلور نواحی مختلف ایران نشان می دهد که گونه های خاصی از ترانه عرفانی در این نواحی وجود دارد که اغلب همراه با موسیقی هستند. اشعار عامه توسط مردم عادی و یا آواز خوانان چیره دست خوانده می شود. نتایج حاصل نشان می دهد که درون مایه عرفانی، بخش قابل توجه ای از ترانه ها را شکل داده است. زبان این ترانه ها ساده است و موسیقی بیشتر بر پایه کلام این تصنیف ها ساخته شده است.

کلمات کلیدی:

Music literature, Song, Mystical Song, واژگان کلیدی: ادبیات غنایی، ترانه، ترانه عرفانی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1724720>

